

**Tekenen, handvaardigheid, textiele vormgeving - vwo:
vakspecifieke informatie centraal examen 2018**

Deze informatie is gelijktijdig met de Septembermededeling van het College voor Toetsen en Examens (het CvTE) (zie Examenblad.nl) bekendgemaakt.

Veranderingen t.o.v. 2017 zijn geel gemarkeerd.

Examenstof:	zie syllabus 2018
Syllabus:	geen inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van syllabus 2017
Nadere informatie:	<p><i>Thema C.S.E.</i> Vanaf het examenjaar 2017 is <i>Voorbeeldig</i> het thema voor het centraal schriftelijk examen tekenen, handvaardigheid en textiele vormgeving vwo. Dit thema is gekozen voor meerdere examenjaren en geldt ook voor 2018 en 2019. De uitgangspunten voor de uitwerking van het thema in het centraal schriftelijk examen zijn deels anders dan bij het thema <i>Engagement</i>. Zo was het heden het belangrijkste interpretatiekader bij het examen Thema <i>Engagement</i> (examenjaar 2013-2016). Bij het nieuwe examen Thema <i>Voorbeeldig</i> speelt naast de actualiteit de kunstgeschiedenis in lijn met het nieuwe thema een even belangrijke rol. Een voorbeeld dient immers eerst gemaakt of gesteld te zijn om daarna onderwerp te kunnen zijn voor imiteren, interpreteren of overtreffen.</p> <p><i>Kunstbeschouwelijke benadering C.S.E.:</i> De kunstbeschouwelijke benadering is met het thema <i>Voorbeeldig</i> niet veranderd. Om dit mogelijk te maken is er bij de samenstelling van deze syllabus gewerkt vanuit de volgende uitgangspunten:</p> <ul style="list-style-type: none">- het beeld staat centraal;- kunsthistorische kennis wordt ingezet om oude en nieuwe beelden te (her)interpreteren;- er wordt een groot beroep gedaan op de kritisch reflectieve vaardigheden. <p><i>De syllabus</i> Een nadere specificatie van het thema, probleemstellingen en exameneisen zijn opgenomen in de syllabus. Daarnaast bevat de syllabus voorbeeldvragen, een basisstofomschrijving en bronnen.</p> <p>De bronnen (Bijlage 6) vormen als totaal geen volledige afspiegeling van de stofspecificatie en zijn niet per definitie een invulling van de exameneisen. De teksten zijn een middel tot reflectie op het thema en illustreren de breedte en diepte ervan.</p> <p>In de examens in 2018 ligt het accent op de volgende onderwerpen en kunstenaars binnen het thema <i>Voorbeeldig</i>:</p> <ul style="list-style-type: none">- imiteren, variëren en overtreffen- cliché en traditie- representatie en reproductie- kunsttheorie, renaissance (Giorgio Vasari)- kunsttheorie, primitivisme (Robert Goldwater)- kunsttheorie, zeventiende eeuw- kunsttheorie, Walter Benjamin- kunsttheorie, Arthur Danto- Rembrandt- Manet- Auguste Perret- Le Corbusier- Paul Poiret- Paul Gauguin

- Karl Friedrich Schinkel
- Gerhard Richter
- Rem Koolhaas

Ongeveer de helft van de in het examen gepresenteerde contexten (kunstenaars, kunstwerken, teksten) is direct gebaseerd op de stofspecificatie en bronnen van het thema *Voorbeeldig*. De overige contexten in het examen passen binnen de kaders van de basisstofomschrijving en/of kunnen worden begrepen op basis van transfer van kennis en vaardigheden zoals gedefinieerd in de syllabus.

C.P.E.

Met ingang van examenjaar 2017 kent het centraal praktisch examen voor de verschillende disciplines dezelfde opgaven en hetzelfde opgavenboekje.

De opdrachten zijn zodanig gekozen dat ze aanknopingspunten bieden voor een uitwerking in de verschillende kunstzinnige disciplines of een combinatie van deze, waarbij de gekozen discipline het uitgangspunt vormt. Het discipline-overstijgend denken en werken past in de ontwikkelingen in de kunstwereld van de afgelopen decennia.

Deze wijze van opdrachtstellen is beproefd in de examenjaren 2015 en 2016.

Toelichting naar aanleiding van vragen over de beeldopgave

Aan het CvTE zijn door enkele docenten vragen gesteld over de interpretatie van de laatste opgave, de 'beeldopgave', in het opdrachtenboekje van het CPE. Voor een concreet voorbeeld van deze opgave verwijzen wij u naar de examendocumenten van 2016. De vraag van docenten is of er een visuele relatie moet zijn tussen het aangeboden beeld in de opgave en de beeldende verwerking tot en met het eindproduct.

De tekst van deze opgave is "De afbeelding op pagina ... moet dienen als aanleiding en uitgangspunt voor een beeldende verwerking." Bij de voorwaarden die in het opgavenboekje zijn opgenomen, staat bij het eerste punt aangegeven dat in de collectie zichtbaar moet zijn welke uitgangspunten er zijn gekozen met betrekking tot de inhoud en de vormgeving van het gekozen thema. Bij de punten 4 en 5 wordt dit herhaald. De beschrijving bij punt 3 geeft aan dat in de collectie zichtbaar moet zijn welke opgave de kandidaat heeft gekozen. Deze voorwaarden komen ook terug in de beoordelingsinstructie voor correctoren bij de punten 2, 3 en 4.

Bovengenoemde omschrijvingen zijn bedoeld om aan te geven dat er uit het proces en het product naar voren moet komen dat het beeld in de opgave heeft gediend als aanleiding en uitgangspunt. Ook moet er sprake zijn van 'onderlinge samenhang' in de collectie. Dit wil echter niet zeggen dat het (eind)product een directe visuele relatie moet hebben met het beeld uit de opgave. Wel moet het 'eindproduct' begrepen kunnen worden als de uitkomst van een proces waarbij het beeld van de opgave als aanleiding en uitgangspunt heeft gediend.

Informatie over de organisatie en afname van het CPE staat in het document 'Organisatie en afname CPE beeldende vakken vwo'.

[Organisatie en afname CPE beeldende vakken](#)¹

¹ https://www.examenblad.nl/document/organisatorische_richtlijnen_2

Correctievoorschrift:	<p><i>Status: regelgeving</i></p> <p>Het CvTE heeft de correctievoorschriften bij regeling vastgesteld. Het correctievoorschrift is een zogeheten algemeen verbindend voorschrift en valt onder wet- en regelgeving die van overheidswege wordt verstrekt. De corrector mag dus niet afwijken van het correctievoorschrift.</p> <p>Als de corrector van mening is dat het correctievoorschrift een onvolkomenheid bevat, neemt hij contact op met het Examenloket via het contactformulier op www.examenloket.nl.</p> <p><i>Aanvullingen</i></p> <p>Zie paragraaf 9.4.2 van de septembermededeling.</p> <p>Als bijlage bij deze vakspecifieke informatie is in de bijlage een artikel opgenomen dat ingaat op de taak van docent als examinator (corrector). Dit artikel is ook als los document op de examenpagina's op Examenblad.nl gepubliceerd.</p>
-----------------------	---

Bijlage:

Examens nakijken: streng, soepel of precies goed?

Marieke Wensing

Voor sommige docenten wordt het de eerste keer, velen deden het al vaker, maar het blijft spannend om straks de centrale eindexamens te moeten nakijken. Het is niet alleen een indirecte test of je je leerlingen goed genoeg hebt voorbereid, maar ook en vooral moet je zorgen dat er resultaten uitkomen die zowel je vak alsook de kandidaten recht doen.

Dat nakijken is nog niet zo eenvoudig. De centrale eindexamens kunst en de examens in de beeldende vakken bestaan bijna helemaal uit open vragen met antwoorden die nogal eens 'de volgende strekking' moeten hebben. Dat komt doordat vaak naar inzichten wordt gevraagd of doordat interpretaties of verklaringen moeten worden gegeven. Op de examenbesprekingen voor docenten is er dan ook veel discussie over het al dan niet goed mogen rekenen van alternatieve antwoorden of nuances die niet in het correctievoorschrift (cv) zijn opgenomen. De meest geuite kritiek op deze examens is al jarenlang dat 'het antwoordmodel niet volledig' zou zijn.

Het is natuurlijk altijd mogelijk dat er goede antwoorden bestaan die de examenmakers over het hoofd hebben gezien. Maar veel alternatieven die in eerste instantie juist lijken, zijn dat niet en zijn daarom dan ook niet in het cv opgenomen. Als gevreesd wordt dat een bepaald fout antwoord massaal wordt gegeven, wordt soms expliciet vermeld dat voor dat antwoord géén scorepunt mag worden toegekend. Het is echter ondoenlijk om bij elke vraag alle voordehand liggende foute antwoorden op te nemen. De examenmakers beperken zich dus tot de juiste antwoorden met een enkele keer een 'nul-punten-antwoord'. Toch zijn er nog allerlei nuances mogelijk. Kandidaten geven namelijk niet altijd letterlijk het antwoord dat in het cv staat. Dat kan bijvoorbeeld komen doordat het gewenste antwoord in het officiële vakjargon staat, zodat u als docent precies begrijpt wat wordt bedoeld. Uiteraard streven we ernaar om zo exact en helder mogelijk te formuleren, met de kandidaat en het niveau in gedachten. Maar toch zullen docenten altijd moeten wegen in hoeverre de antwoorden van hun leerlingen overeenkomen met het correctiemodel. En in hoeverre de kandidaat duidelijk maakt dat de kwestie goed begrepen is, ook al staat het er misschien wat onhandig.

Dat wegen is vooral voor beginnende docenten moeilijk. Niemand wil zijn leerlingen tekort doen, maar het vak moet goed getoetst worden en de ene kandidaat weet of begrijpt gewoon meer dan de andere. Wat is eerlijk? Hoe objectief kan een docent zijn? Nu houdt de ene docent zich strenger en letterlijker aan het cv dan de ander en zo is het denkbaar dat een kandidaat voor dezelfde antwoorden bij de ene examinator een hoger cijfer krijgt dan bij een ander. Het systeem van de tweede correctie moet dit helpen voorkomen, maar het is de vraag of daarmee alle problemen worden opgelost.

De 'eigen' docent moet nog steeds wegen en zorgen dat hij dat eerlijk doet. Doe je de onhandig formulerende kandidaat die het toch goed begrepen heeft tekort en ben je dus te streng? Of kijk je structureel (te) soepel na en ken je bij twijfelachtige antwoorden eerder wel dan niet een punt toe? En wat betekent het als je dat doet? Het gevolg van (te) soepel nakijken is dat je in zekere zin de 'goede' kandidaten tekort doet. Als de zwakkeren meer punten krijgen dan ze verdienen, komen ze met hun cijfer dichterbij de buurt van degenen die het echt goed begrijpen. De spreiding wordt kleiner. De betere kandidaat kan immers niet méér dan de maximumscore voor een antwoord behalen en profiteert dus minder van de 'soepele' docent.

Een toets moet betrouwbaar, valide en van het juiste niveau zijn. Maar een toets moet ook zo goed mogelijk discrimineren tussen betere en zwakkere kandidaten. De 'soepele' docent discrimineert minder dan een 'strengere' docent. Als bijvoorbeeld leerling A, B en C respectievelijk een 4, 6 en 8 waard zijn (gemiddeld 6, spreiding 2), komen zij bij een soepel nakijkende docent bij wijze van spreken uit op 5, 6.5 en 8. Het gemiddelde cijfer stijgt en de spreiding, de discriminatie wordt kleiner. Krijgt die 8 er niets bij? Waarschijnlijk niet of nauwelijks. De betere leerling geeft meestal niet zoveel twijfelachtige antwoorden en er valt dan ook minder te wikken en te wegen.

Stel dat ineens op grote schaal het havo-examen veel soepeler zou worden nagekeken. Dan zou het totale gemiddelde cijfer natuurlijk stijgen en het percentage onvoldoendes dalen. Bij de landelijke normering wordt dan geconcludeerd dat het examen te gemakkelijk was in vergelijking met voorgaande jaren en met het zogenaamde referentie-examen. De norm (de N-term) wordt dus aangepast. Het is niet aannemelijk dat de hele havo-populatie ineens veel intelligenter is geworden. Dus de N-term zal dalen om de

resultaten van het 'te gemakkelijke' examen alsnog te corrigeren. De cijfers van alle kandidaten pakken dan lager uit.

En wat betekent dat binnen de klas? Door de lagere N-term zal het (te hoge) cijfer van de leerlingen A en B wat dalen, maar het kan altijd nog hoger uitpakken dan wat ze in feite waard zijn. Erger is dat de goede kandidaat C zijn of haar verdiende 8 nu niet krijgt! Het gevolg van te soepel nakijken is dus dat de beste leerlingen worden benadeeld. Dat zullen noch de soepelste, noch de strengste docenten op hun geweten willen hebben. Alles pleit er dus voor om 'precies goed' na te kijken in mei. Vakbekwaam wegend wat uw kandidaten gepresteerd hebben. Ik wens u daartoe de nodige wijsheid en natuurlijk veel succes in de komende examentijd.

Marieke Wensing (was toetsdeskundige bij Cito en betrokken bij de examens in de kunstvakken)